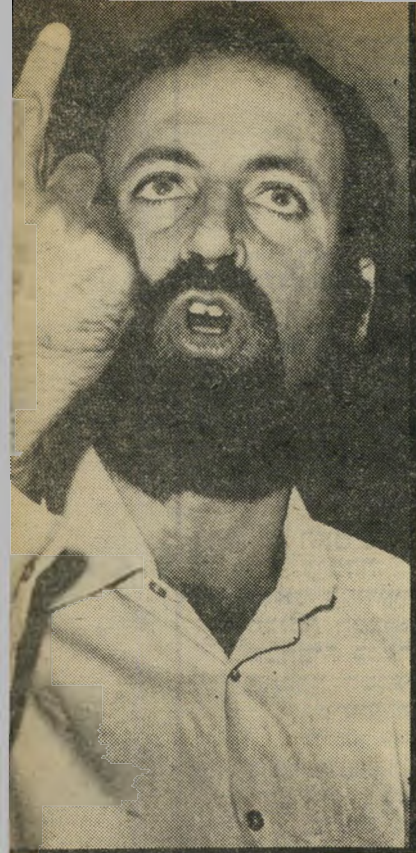

ח"כ נוף כמטיף-מוסר
האם הוא גנב מהמיפלגה?

אולם למירה ברורה לגמרי הסיבה מדוע לא טיפלה המישרה בתלונות שלה, מדוע היא הופקדה עליידי המישרה ומדוע לא ביקש היועץ המיפטי לממשלה, הפרור-פסור יצחק זמיר, את הסרת חסינותו של עקיבא נוף, כדי שאפשר יהיה להעמידו לדין. כותבת מירה בעתירה שלה לבית-המשפט הגבוה לצדק: „העותרת תטען כי היא פנתה עשרות רבות של פעמים בקריאות עזרה ובקשות לזירוז הטיפול בתביעותיה ליושב ראש הכנסת, למפקח-מישרת ישראל וליועץ-המיפטי-לממשלה, אך התשובות אותן קיבלה היו שיג-רתיות ביותר, בדחיית של לך ושוב, וכל תוצאה עניינית לא נבעה מפניות אלה.

„העותרת תטען כי מעשיו של הבעל, כמפורט באירועים דלעיל, מהווים עבירות פליליות חמורות על-פי החוק הפלילי במדינת-ישראל, וכי היה על המישרה לחקור את כל האירועים ולעמקם, וכי אם היתה המישרה חוקרת אירועים אלה לעומקם, היא בוודאי היתה ממליצה בפני היועץ-המיפטי-לממשלה על הסרת חסי-נותו של הבעל ועל העמדתו לדין פלילי.

שומר

הצדק

„העותרת תטען כי בעקבות אי-טיפול בתלונותיה עליידי המישרה והיועץ-המיפטי-לממשלה, נוצר מצב שבו הבעל, תחת מסווה של חסינות, עושה מעשים אשר לא יתאמו מדינה דמוקרטית.

מבלי לקבוע עמדה, אם צודקת מירה נוף בתלונותיה נגד ח"כ עקיבא נוף או לא, הרי שבדיון לגמרי שהמישרה התייחסה לתלונות אלה בזלזול מופגז, וכך עשה גם היועץ-המיפטי-לממשלה. יתכן שדבריה של מירה נגד בעלה אינם נכונים, וכי ח"כ עקיבא נוף הוא צדיק מוחלט. יתכן שעשרות העדים, את שמותיהם הע-בירה מירה נוף למישרה, ביניהם עדים שהיא אינה מכירה כלל, אשר הסכימו להעיד על מה שראו עיניהם בתקריות בין מירה ובעלה ברחוב, משקרים כולם. יתכן שכל המיסמכים הרפואיים, המישר-טותיים, של התנועה הדמוקרטית לשוני-של בית-המיפטי וההוצאה-לפועל, של הבנקים ושל משרדים ממשלתיים — כולם מזויפים. אולם לא המישרה והיועץ-המיפטי-לממשלה צריכים לקבוע זאת, אלא בית-המיפטי צריך להחליט על כך.

טענתה של מירה נוף היא שהמישרה והיועץ-המיפטי-לממשלה לא טיפלו כי-ראוי בתלונות שלה, ולא הביאו אותם בפני בית-המיפטי, ולכן היא היתה ועדיין חשופה למסכת התעללויות גוראה של הח"כ, המנסה להציג עצמו כשומר הצדק והמוסר במדינה.

יוסי ינאי

הוצל"פ 1349/79 צו מאסר (נגד עקיבא נוף) על אייתשלום חוב מזונות.

„ביום 6.3.79 הגיש הבעל בקשה לצו מעינה זמני, האוסר על עיתון העולם הזה בע"מ ואחרים לפרסם את גליונות העולם הזה שבהם צויין דבר צו המאסר. בסעיף 10 לבקשה מצהיר הבעל שצו המאסר לא הוצא. לאימות עובדות הבקשה צירף הבעל לבקשה תצהיר, שבו הוא מצהיר שכל עובדות הבקשה הן אמת.

„מיד ובסמוך למתן צו המאסר צולם צו המאסר עליידי משרדו של בא-כוח העותרת. טענה זו של העותרת באה הואיל והוברר לאחר מכן שצו המאסר נעלם מתיק ההוצאה-לפועל. ביום 15.3.1979 פנה המוציא לפועל בתל-אביב-יפו (שופט) לבעל ולבא-כוחו, עורך-דין הוכמן ובו הוא דורש את תגובתם להיעלמות צו המאסר מתיק ההוצאה-לפועל.

אין גניבה

במישפחה

מירה נוף הגישה במשך תקופת הי-סיכסוך בינה ובין בעלה עשרות תלונות למישרה. היא הגישה לפחות 12 תלונות על תקיפה אכזרית. את חלקן הגדול תמכה בתעודות רפואיות של רופי-

תונה של הדירה. בניגוד לצו ג' (של בית-המשפט), תקף את העותרת באכזריות. (אחרי-כך) גילתה כי (הוא) לקח 71 ספרים, שאותם רצתה העותרת למסור למישרה.

על פי עתירתה של מירה לא הסתכמה ההשתוללות של הח"כ והתעללותו באשתו בגניבות, זיופים, מכות אכזריות ופציעות. הוא אהב גם לפרוץ לביתה, לשבור חפצים ודלתות וגם לגרום לה הטרדות לשמן. מספרת מירה בעתירתה: „ביום 24.12.78 פנה הבעל למר יונגרמן, סגן מהנדס מחוז תל-אביב והמרכז בשירותי הנדסה במישר-רד-התקשורת, וביקשו לחסום את הטלפון שהיה מותקן בדירה, ושהיה בבעלותה ועל שמה של העותרת. (הבעל) ביקש לחסום אותו לשיחות בינלאומיות ישירות. המהנ-דס, בהתאם לבקשתו של הבעל, חסם את הטלפון לשיחות בינלאומיות ישירות בשל הטעיית הבעל. העותרת התלוננה במישר-טרה ובמישרד-התקשורת. מירה מצרפת את מיכתב ההתצללות של מהנדס המחוז שנשלח אליה, המברר בעד עצמו:

„ביום 24.12.78, התקשר אלי ח"כ נוף טלפונית וביקש לחסום את הטלפון לחיגו-בינלאומי ישיר. הודעתיו כי עליו לפנות למשט"ת ולהסדיר זאת דרכם. ח"כ נוף הודיעני כי הדבר דחוף וביקש לחסום מיד. „הודעתיו כי אני מוכן לעשות זאת כדבר יוצא מן הכלל, בהיותו חבר-כנסת, וביקש-תיו להסדיר זאת מיד במשט"ת. כעבור

כחבר-כנסת (בטענו) כביכול שאלה עבי-רות תנועה שנעברו עליידו כחבר-כנסת. לפי מיטב ידיעת העותרת הוזמן קינן (על-ידי המישרה) לחקירה ואישר את האמור לעיל.

ניצול קופת

המיפלגה

אדם עקיבא נוף לא רק רימה את קופת-המדינה, על פי טענותיה של אשתו, אלא גם רימה את קופת מיפלגתו לשעבר, התנועה הדמוקרטית לשינוי. מספרת מירה בעתירתה: „בתחילת חודש אפריל 1977, או בסמוך לכך, בתקופת הבחירות לכנסת העשירית (כאן יש למירה טעות והכוונה לכנסת התשיעית), קיבל הבעל ממר משה שאלתיאל תרומה בשיק-עליסך 500 דולר (במחירים של היום: 50 אלף לירות). לקרן הבחירות של המיפ-לגה הדמוקרטית לשינוי שהבעל היה חבר בה, הבעל נדרש עליידי הגיזבר של המיפ-לגה להמיר את התרומה ללירות ישראליות ואת ההמרה להעביר למיפלגה (וזאת מפני חוק מטבע הור האוסר להסב צ'קים במטבע זר). הבעל הפקיד את התרומה בחשבונו בבנק לאומי סניף שדרות רוטשילד בתל-אביב ביום 19.5.77. רק ביום 3.11.77 המיר הבעל את התרומה ללירות ישראליות. את

נוף עז גמל בתעודת פירסומת
האם הוא זייף את הסיסך הרישומי?

אים וחדרי-מיון בבתי-חולים, שאליהם היא הובלה אחרי שהותקפה, לדבריה, עליידי בעלה. היא הגישה לפחות שש תלונות על מעשי מירמה חמורים של ח"כ עקיבא נוף, שש תלונות על גניבה, ארבע תלונות על חטיפה, שתי תלונות על פריצה בכוח, תלונות על הפרת צווים של בית-המשפט. איומים והטרדה, זיוף ושקרים בבית-מישפט. ככל הנראה, המישרה לא התייחסה כלל לתלונות שלה. תלונות רבות אף לא הוגשו כלל. מסבירה מירה: „במישר-טרה אמרו לי שלא להגיש תלונות, אשר לדבריהם היו מעכבות את הטיפול בתלוי-נות, אשר הועברו בינתיים ליועץ-המיפטי פטייל-ממשלה לצורך הסרת חסינותו של ח"כ עקיבא נוף. דברים אלה נאמרו למירה לפני שנתיים בדיוק.

לאחד מקציני המישרה, מאלו שטיפלו בפרשת הווג, היתה גם תשובה מעניינת ביותר, מדוע אין המישרה עוסקת בתלוי-נות הגניבות של עקיבא נוף. אחד בשם רבפקד גבריאל המציא חוק חדש. באומרו למירה שאינו יכול לקבל את תלונתה מאחר ש„אין גניבה בין בעל ואשה.”

מיספר שבועות הופעת בלישכתנו ואז נודע לי, להפתעתי הרבה, כי הטלפון הוא על שמך ולא על שמו של חבר-הכנסת. כמו כן נודע לי כי הוא לא הסדיר זאת במשט"ת. הורינו כמובן מיד להסיר את החסימה ולא תחוייבו על חסימת הקו.

„הנני מצטער על הטרחה שנגרמה לך, תביני שכוונתי היתה טובה.”

על המיכתב חתום י. יונגרמן, סגן מהנדס מחוז תל-אביב והמרכז בשירותי ההנדסה.

סתם

להטריד

אפשר ללמוד על שיטותיו של ח"כ עקיבא נוף, שאינו כוחל, על-פי העתירה, אפילו בשקרים והטעיית בית-מישפט, במיקרה שבו היה העולם הזה מעורב. כותבת נוף: „ביום 26.2.79 על-פי בקשת העותרת, ניתן צו נגד הבעל בתי-לישכת ההוצאה-לפועל בתל-אביב בתק-

סכום ההמרה בסך 7.619.62 לירות הפקיד בחשבונו הפרטי.”

מירה נוף מצרפת לעתירתה מיכתב של גיזבר התנועה הדמוקרטית, החותם רק בשמו הפרטי, גדעון, שבו מבקש גדעון מנוף להמיר בעצמו את הצ'ק, ולהעביר את התרומה לתנועה בלירות ישראליות. כן מצרפת מירה את צילום פקודת ההמרה בבנק על סך 500 דולר אלה. המעניין בצילומים אלה, שהם מיועדים ל„נוף עקיבא ע"י עורך-דין תמיר.” כן מצרפת מירה את חשבון הבנק הפרטי של עקיבא, שבו היא מסמנת את סכום ההפקדה.

פרשה אחרת, שאותה מעלה מירה נוף, היא פרשת הספרים. כותבת מירה בעתי-רתה: „בתחילת חודש אפריל 1979, לאחר שתלונותיה (למישרה) על גניבת נכסיה לא זכו לטיפול הנאות, פנתה העותרת למישרה והודיעה להם כי ברשות הבעל ספרים רבים, אותם הוא גנב מספריות ציבוריות שונות ומאנשים פרטיים. במעשה זה רצתה העותרת לשכנע את המישרה באמתות תלונותיה כנגד הבעל. „ביום 12.4.79 נכנס הבעל לקומה התח-